

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3112/2018. (IV. 9.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.K.27246/2017/3. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó személyesen eljárva az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozó – az Abtv. 27. § alapján – a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.K.27246/2017/3. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságtól. Az indítványozó álláspontja szerint az ítéletek ellentétes az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével és XXVIII. cikk (1) bekezdésével.
- [3] 1.1. A tényállás szerint Pomáz Város Önkormányzatának bejelentése alapján eljárva a Pest Megyei Kormányhivatal Szentendrei Járási Hivatala helyszíni szemlét tartott két pomázi, külterületi ingatlanon. A helyszíni szemle során a járási hivatal megállapította, hogy az ingatlanokon földet és építési törmelékkel halmoztak fel, amelyből utat alakítottak ki. A járási hivatal elsőfokú hatóságként eljárva megállapította, hogy az indítványozó az építési törmelék felhalmozásával és út kialakításával a termőföld engedély nélküli, más célú hasznosítását valósította meg. A járási hivatal végzésében a termőföld védelméről szóló 2007. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Tftv.) 16. §-a alapján eljárva lehetőséget adott az indítványozónak arra, hogy az engedély nélküli más célú hasznosítás folytatásához utólagos engedélyt kérjen. Az indítványozó a végzés szerinti határidőben utólagos engedélyezés iránti kérelmet nyújtott be, azonban a szükséges mellékleteket a hiánypótlást követően sem csatolta. Ezt követően a járási hivatal kötelezte az indítványozót, hogy az ingatlanokból igénybe vett területet az eredeti állapotba állítsa vissza.
- [4] Az indítványozó fellebbezése folytán másodfokú hatóságként a Pest Megyei Kormányhivatal járt el, amely az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Fellebbezésében az indítványozó kifejtette, hogy álláspontja szerint az eljárásban érintett területeken más célú hasznosítás nem történt, mivel az egyik érintett földrészleten csak az útépítéshez szükséges anyagok tárolása történt, a másik érintett földterületen pedig a szokásjogú út darálékkal való javítását végezte. Véleménye szerint a Tftv. 10. § (2) bekezdése szerint nem valósult meg engedély nélküli más célú használat, mivel a földrendező és a földkiadó bizottságokról szóló 1993. évi II. törvény hatálya alá tartozó, a részarány-földkiadási eljárás során, továbbá a részarány-földkiadási eljárás eredményeként keletkezett osztatlan közös tulajdonok megszüntetése során keletkező új földrészletek megközelítését szolgáló utak kialakítása vagy pedig mezőgazdasági célú tereprendezés történt. A kormányhivatal megállapította, hogy az indítványozó ezen álláspontja nem helytálló, mivel a Tftv. 9. § (1) bekezdés a) pontja szerint termőföld más célú hasznosításának minősül a termőföld olyan időleges vagy végleges igénybevétele, amellyel a termőföld a továbbiakban mezőgazdasági hasznosításra időlegesen vagy véglegesen alkalmatlanná válik. Az indítványozó által is elismert depóniák létesítése folytán pedig a terület legalább ideiglenesen nyilvánvalóan mezőgazdasági termelésre alkalmatlanná vált. Az indítványozó által hivatkozott, a Tftv. 9. § (2) bekezdésében felsorolt esetek nem vonatkoztathatók az esetre.
- [5] Az indítványozó keresetet nyújtott be a Pest Megyei Kormányhivatal határozatának felülvizsgálata iránt. A Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az indítványozó keresetét elutasította jogsértés hiányában. A bíróság rögzítette, hogy a perben abban a jogkérdésben kellett állást foglalnia, hogy az indítványozó által végzett törmelékfordítás és útfeltöltés a termőföld más célú hasznosításának minősül-e. A bíróság idézte a Tftv. 9. § (1) bekezdésének a) pontját a termőföld más célú hasznosításáról, illetve a Tftv. 16. § (1) bekezdését

a termőföld engedély nélküli más célú hasznosításáról. A bíróság hangsúlyozta, hogy az indítványozó által megvalósított termőföldre történő törmelékfordás nem minősül a Tftv. 10. § (2) bekezdés *d*) pontja szerinti mezőgazdasági tereprendezésnek, így ingatlanügyi hatóság előzetes engedélyétől nem mentes tevékenység.

- [6] 1.2. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszában előadta, hogy álláspontja szerint a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.K.27246/2017/3. számú ítélete ellentétes az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével és XXVIII. cikk (1) bekezdésével.
- [7] Az indítványozó álláspontja szerint a támadott ítéletek azért sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát, mert a bíróság „a keresetben foglalt érvrendszerhez képest” nem adta megfelelő indoklását annak, hogy a mezőgazdasági tereprendezésre vonatkozó szabályok miért nem alkalmazhatók, azaz a bíróság nem tett eleget indokolási kötelezettségének. A tisztességes bírósági eljárás elvét sérti az is, hogy a „bíróság átlépte a jogszabály-értelmezés kereteit,” valamint hogy az ítélet *contra legem* született.
- [8] Az indítványozó a XXIV. cikk (1) bekezdésének állított sérelméhez indokolást nem fűzött.
- [9] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek.
- [10] Az alkotmányjogi panasz határidőben érkezett, mivel az indítványozó a jogerős bírósági döntést, a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.K.27246/2017/3. számú ítéletét 2017. július 27-én vette át, az alkotmányjogi panaszt pedig határidőben a bírósághoz nyújtotta be. Az indítvány azonban csak részben felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdése szerinti határozott kérelem feltételeinek. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét és az indítványozó jogosultságát megalapozó törvényi rendelkezést, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [XXIV. cikk (1) bekezdése, XXVIII. cikk (1) bekezdése], a támadott bírói döntést, a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.K.27246/2017/3. számú ítéletét, valamint kifejezett kérelmet a bírói döntés megsemmisítésére. Alaptörvény-ellenességre vonatkozó okfejtést az indítvány azonban csak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelme tekintetében tartalmaz. Így az indítvány az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének állított sérelme tekintetében nem felel meg a határozott kérelem feltételeinek, így azt az Alkotmánybíróság nem vizsgálta.
- [11] Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, valamint jogosultsága és érintettsége egyértelmű, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát.
- [12] 3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így fennállásukat az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja [3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]].
- [13] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmeként előadottakkal az indokolási kötelezettség megsértését valószínűsítette, illetve lényegében a bírósági ténymegállapítások és jogi értékelések alkotmánybírósági felülvizsgálatát kezdeményezte. Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben hangsúlyozza azt a következetes gyakorlatát, amely szerint tartózkodik annak vizsgálatától, hogy a bírósági döntések indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy a jogalkalmazó helytállóan értékelt-e az eljárásban beszerzett bizonyítékokat és előadott érveket, vagy a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás megalapozott-e. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat [3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]]. Az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján az ítéleteknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálata során van jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére, azonban nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazásának felülbírálatára, így a bizonyítékok felülmérlegelésére, a tényállás megállapítására vagy a jogvitát lezáró határozat kizárólag szakjogi tartalmú kritikájára [3212/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [11]].
- [14] Az indítványozó az indokolás hiányára elsősorban a mezőgazdasági tereprendezésre vonatkozó szabályok alkalmazása vonatkozásában hivatkozott. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a kérdésben kialakított álláspontját a másodfokú hatóság határozatában megfelelően indokolta, ezt az indokolást pedig a közigazgatási

határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perben a bíróság helyben hagyta, jogszabálysértést nem állapított meg.

- [15] Az Alkotmánybíróság – a tisztességes eljáráshoz való joggal összefüggésben is – hangsúlyozza azt a következetes gyakorlatát, amely szerint a rendes bíróságoktól eltérően nem a felülbírálatra alkalmasság szempontjából vizsgálja a bíróságok indokolási kötelezettségének teljesítését, és tartózkodik attól, hogy jogági dogmatikához tartozó kérdések helytállóságáról, illetve törvényességéről, avagy kizárólag törvényértelmezési problémáról állást foglaljon {3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]}.
- [16] Fentiekre figyelemmel az indítvány nem tartalmaz olyan érvet, amelyet alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként lehetne értékelni, vagy amely felvetné a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kérdését.
- [17] A fentiek alapján az alkotmányjogi panasz nem felel meg részben az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében, részben az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2018. március 27.

Dr. Czine Ágnes s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1717/2017.

